

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಇಹ-ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಖಾತರಿ ಪಡಿಸುವಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯ ಮೂಲ ಆಧಾರಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

1. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯ ಮೂಲ ಬುನಾದಿ ಮತ್ತು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَأَن آَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴿٤٩﴾ ﴾

المائدة: ٤٩

“ಆದುದರಿಂದ ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿ, ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸದಂತೆ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 5: 49)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಶರೀಅತ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯವು ಮುಂದಿನಿಂದಲೂ ಬರಲಾರದು, ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬರಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಶರೀಅತ್ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಅನುವದನೀಯವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶರೀಅತ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಮೃತ್ತಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಮೃತ್ತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಹೊರಗಾಗುವನು.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವವರನ್ನು, ತನಗೆದುರಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳ ಆರಾಧಕರೆಂದು ಸಾರಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅದೀ ಬಿನ್ ಹಾತಿಮ್(ರ) ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉದ್ಘೃತಗೊಂಡಿದೆ:

عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي عُنُقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ. فَقَالَ: «يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ»، وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ: {اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ} قَالَ: «أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحَلُّوا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحَلُّوهُ، وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ» (احمد و ترمذی)

ಅದೀ ಬಿನ್ ಹಾತಿಮ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಶಿಲುಬೆಯಿತ್ತು. ಅವರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿನಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕು.” ಬಳಿಕ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನಿನ ಈ ವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರು, “ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಸಂತರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಮರ ಪುತ್ರ ಮಸೀಹರನ್ನೂ (ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ). ವಸ್ತುತಃ ಅವರಿಗೆ ಏಕದೇವನನ್ನು ಹೊರತು ಇನ್ನಾರ ದಾಸ್ಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ-ಆರಾಧ್ಯರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಪರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧನು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 9: 31) ಆಗ ಅದೀ ಬಿನ್ ಹಾತಿಮ್(ರ) ಹೇಳಿದರು, “ನಾವು ಅವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಅವರು ಹಲಾಲ್ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹರಾಮ್‌ಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹರಾಮ್ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಲಾಲ್‌ಗೊಳಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿದರು. ಅದುವೇ ಅವರ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.” (ಅಹ್ಮದ್, ತಿರ್ಮಿಡಿ)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಕುರಿತೂ ಆದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಚನದಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಆದೇಶಗಳಾಗಿರಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ الْأَنْعَامُ: ٣٨ ﴾

“ನಾವು ಅವುಗಳ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತದಲ್ಲೇನೂ ಲೋಪಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 6: 38)

ಕುರ್ಆನಿನ ಆದೇಶಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(ಅ) ಸಾಬೀತಾಗಿರುವ ಆದೇಶಗಳು: ಕುರ್ಆನಿನ ನೇರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆದೇಶ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಚನಗಳಿಂದ ಸಾರಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

(ಆ) ಸಾಬೀತುಗೊಂಡಿರದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಿಗಳು: ಸಾರಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಆದೇಶಗಳೂ ಈ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ.

2. ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳು

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನಿನ ಬಳಿಕ ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯ ಎರಡನೆಯ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ الْحَشْرُ: ٧ ﴾

“ರಸೂಲರು ನಿಮಗೆ ಏನು ಕೊಡುವರೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದರಿಂದ ಅವರು ತಡೆಯುವರೋ ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 59: 7)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۚ النِّسَاءُ: ٦٥ ﴾

“ಓ ಮುಹಮ್ಮದರೇ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನಾಣೆ, ಇವರು ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೀರ್ಪು ನೀಡುವವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಬಳಿಕ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚ ಪಡದೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವರೆಗೂ ಅವರು ಖಂಡಿತ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಲಾರರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 4: 65)

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆದೇಶಗಳಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸುನ್ನತ್ ಒಂದೋ ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿರುವ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಆದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಹೊತ್ತು ನಮಾಝ್‌ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರಕಅತ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅದರ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ವಿವರವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವು

ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಕುರಿತು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

3. ಇಜ್ಮಾ' (ಏಕಮತ)

ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಬಳಿಕ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯ ಮೂರನೆಯ ಆಧಾರವು ಇಜ್ಮಾ' (ಏಕಮತ) ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಜ್ಮಾ' ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ನಿಧನಾನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧಕರು (ಮುಜ್ತಹಿದೀನ್) ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದಾದರೂ ಶರಕು ಆದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಇಜ್ಮಾ' ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಶೋಧಕರು (ಮುಜ್ತಹಿದೀನ್) ಎಂದರೆ, ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಆಧಾರ-ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಹಾಗೂ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುವಂತಹ; ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸಾರಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಗೆ ಶಕ್ತರಾಗಿರುವಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂದರ್ಥ. ಇಜ್ಮಾ'ಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿವೆ.

ಕುರ್ಆನಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ: ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَرَىٰ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلَّىٰ وَنُصِّلَ لَهُ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ النساء: 115

“ಸನ್ಮಾರ್ಗವು ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಬಳಿಕವೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ವಿರುದ್ಧ ಟೀಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವನನ್ನೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಾರ್ಗದ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನನ್ನೂ ಅವನು ತಾನಾಗಿ ತಿರುಗಿಕೊಂಡ ಕಡೆಗೇ ನಾವು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುವೆವು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ನರಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವೆವು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 4: 115)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ‘ಸಬೀಲುಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್’ ಎಂದರೆ ಸಂಶೋಧಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ: ಇಜ್ಮಾ'ಗೆ ಪರವಾಗಿರುವಂತಹ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«ثَلَاثٌ لَا يُغْلَىٰ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ أَبَدًا: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَالنَّصِيحَةُ لِلْمُسْلِمِينَ، وَالزُّرْمُ جَمَاعَتِهِمْ، فَإِنْ دَعَوْهُمْ نُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ» (ترمذى و ابن ماجه)

“ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹೃದಯವು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮವನ್ನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಎಸಗುವುದು, ಮುಸ್ಲಿಮರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜಮಾಅತನಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗಿರುವುದು.” (ತಿರ್ಮಿದಿ, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَىٰ ضَلَالَةٍ، وَيَدُّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَدَّ شِدَّةً إِلَى النَّارِ» (ترمذى)
 “ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಲು ಬಿಡಲಾರನು. ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಶ್ರಯವಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸಮೂಹದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವನೋ ಅವನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಬೀಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು.” (ತಿರ್ಮಿದಿ)

4. ಕಿಯಾಸ್ (ಊಹನೆ)

ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್, ಮತ್ತು ಇಜ್ಞಾಲ್‌ನ ಬಳಿಕ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಧಾರವು ಕಿಯಾಸ್ (ಊಹನೆ) ಆಗಿದೆ. ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ: **أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ، جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ أُمَّي نَذَرْتُ أَنْ تَحُجَّ فَلَمْ تَحُجَّ حَتَّى مَاتَتْ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ حُجِّي عَنْهَا، أَرَأَيْتِ لَوْ كَانَ عَلَى أُمَّكِ دَيْنٌ فَأَضِيَتْ؟ أَفَضُّوا اللَّهَ فَاللَّهُ أَحَقُّ بِالْوَفَاءِ» (بخارى و مسلم)**

ಒಮ್ಮೆ ಜಹೀನ ಗೋತ್ರದ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು, “ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಹಜ್ಜ್‌ನ ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಹಜ್ಜ್ ನೆರವೇರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅವರ ವತಿಯಿಂದ ಹಜ್ಜ್ ಮಾಡಬಹುದೇ?” ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, “ಹೌದು. ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಹಜ್ಜ್ ಮಾಡು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಮಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲವೇನಾದರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಅದನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕಂತೂ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದಾಗಿದೆ.” (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಕಿಯಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಈ ಹದೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹಜ್ಜ್‌ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಲದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲಳಾದರೆ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹಜ್ಜ್‌ನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲಳು.

ಸಂಶೋಧಕರ ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕುರಿತು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಉಲೆಮಾಗಳೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಜ್ಞಾಲ್ ಆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು (ಮುಜ್ಹಿದರು) ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹೋಲುವಂತಹ ಬೇರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆದೇಶವನ್ನು ಹುಡುಕುವರು. ಆ ಎರಡೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆ ಏನಾದರೂ ಸಮಾನಾಂಶವಿದ್ದರೆ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಆದೇಶವೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಿಯಾಸ್ ಎಂಬುದು ಒಂದು ತರ್ಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್, ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿವೆ.

ಕುರ್ಆನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ: ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ

تَوَمِّنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء: ٥٩

“ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡಿರಿ, ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ‘ಉಲುಲ್ ಅಮ್ರ’ರ (ಆಜ್ಞಾಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದವರ) ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅನಂತರ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿವಾದವುಂಟಾದರೆ ನೀವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುತ್ತೀರಾದರೆ ಆ ವಿವಾದವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿರಿ. ಇದುವೇ ಅತ್ಯಂತ ಸರಿಯಾದ ಕರ್ಮ ವಿಧಾನ. ಇದು ಪರಿಣಾಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 4: 59)

ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಚೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕುರಿತು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆದೇಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲುವಂತಹ ಇತರ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆದೇಶವನ್ನು ಇದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಶರ್ತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ: ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಕಿಯಾಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಹಾಬಿಗಳ ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ: ಸಹಾಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ಖಿಲೀಫರಾಗಿ ಅಬೂಬಕರ್ ಸಿದ್ದೀಕ್‌ರನ್ನು(ರ) ಆರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೈಅತ್ (ಅನುಸರಣೆಯ ಕರಾರು) ಮಾಡಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಬೂಬಕರ್‌ರನ್ನು(ರ) ನಮಾಝ್‌ಗೆ ನೇತೃತ್ವ ನೀಡಲು ಆರಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಮಾಝ್‌ನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನೇ ಆಡಳಿತದ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕಿಯಾಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಅಬೂಬಕರ್‌ರನ್ನು(ರ) ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ನಾವು ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಬಾರದೇಕೆ ಎಂದು ಜನರು ಅಂದಾಜಿಸಿದರು.

ಇದಲ್ಲದೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆದೇಶಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಸಾಲಿಹ್ ಮುರ್ಸಲ¹, ಇಸ್ತಿಹ್ಲಾನ್ (ತೃಪ್ತಿಕರ)², ಇಸ್ತಿಫ್ತಾಬ್³, ನಮಗಿಂತ ಮುಂಚಿನ ಶರೀಅತ್, ನಮ್ಮ ಶರೀಅತ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳು, ಶರೀಅತ್‌ನ ಮೂಲ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಪುರಕವಾಗಿರುವ ಸಹಾಬಿಗಳ ವಚನಗಳು.

ಈ ಪುಕಾರ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

* * * * *

ಟಿಪ್ಪಣಿ:

1. ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚಿಸುವುದು. ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಲೌಕಿಕ ಯುಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು.
2. ಬಾಹ್ಯ ಊಹನೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣವೂ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು, “ಊಹೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿಯೆಂದು ಅನಿಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು” ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.
3. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದೇಶವು ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದು. ಬಳಿಕ ಯಾವುದಾದರೂ ಹದೀಸ್ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ಅದೇ ಆದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವುದು.